

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.156 van 9 mei 2000
in de zaak A. 68.870/XII-1952.**

In zake : Christiaan NOTELAERS,
wonende te RIEMST,
Molenweg 50

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Binnenlandse Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Christiaan NOTELAERS op 10 mei 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing nr. III.21/723.01.840/95 van 6 september 1995 van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken naar luid waarvan hijzelf, zijn echtgenote Elisa BRABANTS en hun kinderen Estella NOTELAERS en Dirk NOTELAERS op 31 juli 1994 dienen te worden afgevoerd uit het bevolkingsregister van Riemst om te worden ingeschreven in dat van Maasmechelen, op het adres Geisterweg, 10 -thans Geisterweg, 14- en om "te zeggen voor recht dat de heer Notelaers Christiaan, Brabants Elisa, mejuffrouw Estella Notelaers en de heer Notelaers Christiaan en Brabants Elisa qualitate qua hun minderjarige zoon Dirk Notelaers, (...), niet woonachtig zijn te Maasmechelen, Geisterweg 10, doch wel te Riemst, Molenweg 50";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
B. THYS;

Gelet op de beschikking van 27 april 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gezien het "wederantwoord op de laatste memorie van antwoord" van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 7 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 februari 2000;

Gelet op het op 1 februari 2000 meegedeelde uitstel van de zaak tot de terechtzitting van 22 februari 2000;

Gelet op de brief van 14 februari 2000 waarin de zaak andermaal wordt uitgesteld tot de terechtzitting van 28 maart 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van adjunct-adviseur F. VERDUYN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Met het arrest nr. 53.397 van 19 mei 1995, gewezen ten aanzien van de geldigverklaring van de gemeenteraadsverkiezing van 9 oktober 1994 te Riemst, stelt de Raad van State vast dat, op 1 augustus 1994, verzoeker met zijn gezin "in werkelijkheid niet te Vlijtingen (Riemst) maar te Leut (Maasmechelen) woont" en dat zijn verkiezing tot gemeenteraadslid ongeldig is.

1.2.1. Met aangetekende brieven van 7 juli 1995 deelt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken aan de burgemeesters van Maasmechelen en van Riemst mede dat uit het bevolkingsonderzoek is gebleken dat verzoeker samen met zijn gezin zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd te 3630 Maasmechelen, Geisterweg 10, en dat het zijn bedoeling is hen op datum van 31 juli 1994 op dat adres te doen inschrijven in het bevolkingsregister van Maasmechelen en te laten afschrijven uit het bevolkingsregister van Riemst. Tevens vraagt hij om gegevens die een invloed zouden kunnen hebben op deze zienswijze, uiterlijk binnen vijftien dagen schriftelijk te bezorgen.

1.2.2. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken zendt op 7 juli 1995 een gelijkluidende aangetekende brief naar verzoekers adres te Maasmechelen. Aangezien die brief niet wordt afgehaald, zendt hij op 10 augustus 1995 dezelfde brief naar verzoekers adres te Riemst.

1.3.1. De burgemeester van Riemst antwoordt met een brief van 14 juli 1995 dat de voorgenomen beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een "logisch gevolg" is van het arrest nr. 53.397 van 19 mei 1995 van de Raad van State. De burgemeester van

Maasmechelen reageert niet op de kennisgeving van de voorgenomen beslissing van de gemachtigde.

1.3.2. Verzoeker van zijn kant wijst de Directie van de Verkiezingen en van de Bevolking van het ministerie van Binnenlandse Zaken onder meer op het arrest nr. 54.584 van 13 juli 1995 van de Raad van State waarbij, bij ontstentenis van belang, het beroep werd verworpen dat acht gemeenteraadsleden hadden ingediend tegen de beslissing van 15 februari 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij hun verzoek tot vernietiging van de verkiezing van huidig verzoeker tot lid van de raad voor maatschappelijk welzijn van Riemst werd afgewezen. Verzoeker interpreteert het arrest wel in die zin dat de Raad van State "In (zijn) voordeel uitspraak heeft gedaan" over het voldoen aan de verkiesbaarheidsvereisten, "ook inzake woonplaats" en dat "de bestuurlijke overheid (...) zich om evidente redenen van elementaire voorzichtigheid moet onthouden van elke (...) ingreep".

Met een aangetekende brief van 25 augustus 1995 aan de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken deelt verzoeker ten slotte, in antwoord op de brief van 10 augustus 1995 die hij van de voornoemde gemachtigde heeft ontvangen, zijn bezwaren mede betreffende de beslissing die deze zich heeft voorgenomen te nemen. Hij maakt daarbij in essentie nog de volgende opmerkingen over de bevindingen van het bevolkingsonderzoek :

- door de werkzaamheden in verband met de plaatsing van de centrale verwarming hebben de bevolkingsinspecteurs geen juist inzicht gekregen in "hetgeen er zich precies in de woning (te Riemst) afspeelde";
- kledij, meubilair en schilderijen waren verwijderd omwille van het stof veroorzaakt door de werkzaamheden;
- de V.M.W. heeft aanvankelijk verkeerde gegevens bezorgd over het waterverbruik in de woning te Riemst;

INTERELECTRA beweert geen gegevens over het stroomverbruik te hebben meegedeeld;

- de telefoongesprekken van verzoeker te Riemst worden meestal gevoerd via het toestel dat thans op naam staat van zijn broer (vóór het overlijden van zijn moeder op naam van verzoeker zelf); begin januari 1995 werd nog een bijkomende telefooninstallatie op naam van verzoeker in de woning te Riemst geplaatst; dat het telefoongebruik in de woning te Riemst laag is, is niet meer dan een interpretatie van Belgacom die "klakkeloos" door de bevolkingsinspectie en door de Raad van State is overgenomen.

Hij laat ook gelden dat hij de aangetekende brief van 10 augustus 1995 van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken "probleemloos" in ontvangst heeft genomen te Riemst en merkt op dat het arrest nr. 53.397 van 19 mei 1995 van de Raad van State in zijn beschikkend gedeelte niet heeft gesteld dat verzoeker en zijn gezin dienden te worden afgevoerd uit het bevolkingsregister van Riemst en ingeschreven in dat van Maasmechelen, terwijl in het latere arrest nr. 54.584 van 13 juli 1995 ook niet is gesteld dat hij "de gemeente Riemst niet meer (bewoont)".

1.4. Verzoeker dient op 3 november 1995 bij de Raad van State een beroep in tot nietigverklaring van de voorgenomen beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken. Bij arrest nr. 59.150 van 24 april 1996 wordt dit beroep door de Raad van State als kennelijk niet ontvankelijk verworpen omdat de bestreden "beslissing" louter voorbereidend is en derhalve niet voor nietigverklaring vatbaar en omdat verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkel middel heeft aangevoerd.

1.5. Op 6 september 1995 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de thans bestreden beslissing naar luid waarvan verzoeker, samen met zijn

echtgenote en kinderen, op datum van 31 juli 1994 dient te worden afgevoerd uit het bevolkingsregister van Riemst en dient te worden ingeschreven in het bevolkingsregister van Maasmechelen op het adres Geisterweg 10.

Deze beslissing steunt inzonderheid op de volgende aanhalingen en overwegingen :

"(...)

Gelet op het Arrest van de Raad van State dd. 19 mei 1995, waarbij de verkiezing van Christiaan NOTELAERS tot gemeenteraadslid te RIEMST ongeldig wordt verklaard, aangezien dient te worden geconcludeerd dat hij op 1 augustus 1994, datum waarop volgens de wet die voorwaarde moest zijn vervuld, niet voldeed aan de vereiste van woonplaats om tot lid van de gemeenteraad van RIEMST te worden verkozen;

Overwegende dat uit het onderzoek dd. 22 en 28 februari 1995 ter zake (door tussenkomst van de Directie van de Verkiezingen en de Bevolking) is gebleken dat :

- Christiaan NOTELAERS, zijn echtgenote Elisa BRABANTS en hun dochter Estella sedert 4 augustus 1976 en hun zoon Dirk NOTELAERS sedert zijn geboorte ingeschreven zijn in het bevolkingsregister van RIEMST (VLIJTINGEN), Molenweg 50;
- de heer A. VANDENDRIESSCHE, eerste auditeur bij de Raad van State, bij fax dd. 20 februari 1995 verzoekt prioritair een bevolkingsonderzoek in te stellen naar de verblijfstoestand van de betrokkenen, aangezien zij volgens de bezwaarindieners hun effectieve hoofdverblijfplaats zouden hebben te MAASMECHELEN, Geisterweg 10;
- de bevoegde inspecteurs tijdens hun buurtonderzoek aan de Geisterweg 4, 5, 6, 8, 9, 13, 17, 19 en 23 te MAASMECHELEN een aantal burens hebben gehoord, maar het duidelijk is dat niemand zich echt wil uitspreken ter zake;
- de heren VRANKEN en JEURISSEN van de dienst bevolking te MAASMECHELEN op 22 februari 1995 aan de bevoegde inspecteurs formeel verklaren dat de betrokkenen reeds jaren woonachtig zijn aan de Geisterweg 10;
- de heer VOS, diensthoofd bevolking te RIEMST, op 22 februari 1995 aan de bevoegde inspecteurs bevestigt dat de betrokkenen niet te RIEMST verblijven;
- de heer WEEKERS, gemeentesecretaris te RIEMST, zich op de vlakte houdt wat de feitelijke verblijfstoestand van de betrokkenen betreft, maar de heer THEUNISSEN, hoofdveldwachter,

verklaart dat het betrokken gezin reeds 18 jaar niet meer in RIEMST verblijft;

- de bevoegde inspecteurs tijdens hun onderzoek aan de Molenweg 50 te RIEMST mevrouw Elisa BRABANTS hebben aangetroffen, die verklaart daar meer te verblijven dan in hun woning te MAASMECHELEN;
- de bevoegde inspecteur aan bovenstaand adres eveneens de heer Joseph NOTELAERS, broer van Christiaan NOTELAERS, hebben aangetroffen, die er sedert 1 januari 1971 is ingeschreven als alleenstaande;
- de inspecteurs tijdens hun rondgang in de woning aan de Molenweg 50 te RIEMST hebben kunnen vaststellen dat de benedenverdieping, waar vooral de persoonlijke goederen van Joseph NOTELAERS aanwezig zijn, zeer eenvoudig is ingericht en dat de bovenverdieping niet wordt gebruikt : in de slaapkamers bevinden er zich, buiten de bedden en de lege kleerkasten, geen kledij en geen persoonlijke goederen van de betrokkenen;
- mevrouw BRABANTS verklaart dat hun woning te MAASMECHELEN volledig is bemeubeld en dat al hun persoonlijke goederen en kledij zich daar bevinden, en zij beweert dagelijks een paar maal naar MAASMECHELEN te gaan om het nodige te halen;
- Dirk NOTELAERS school loopt aan het H. Hart-college te MAASMECHELEN en Estella NOTELAERS op kot zit te HASSELT;
- een vergelijking van de nutsverbruiken aan de Geisterweg 10 te MAASMECHELEN en de Molenweg 50 te RIEMST de volgende resultaten geven :
 - * tamelijk laag waterverbruik aan beide adressen;
 - * het elektriciteitsverbruik aan de Geisterweg 10 meer dan het dubbele bedraagt van dat aan de Molenweg 50;
 - * het telefoonverbruik aan de Geisterweg 10 veel hoger ligt dan dat aan de Molenweg 50, en er geen onderlinge verbinding is tussen beide aansluitingen;
- dienvolgens de bevoegde inspecteurs voorstellen de betrokkenen op 31 juli 1994 in te schrijven in het bevolkingsregister van MAASMECHELEN, Geisterweg 10;

Overwegende dat het gemeentebestuur van MAASMECHELEN, dat bij brief dd. 7 juli 1995 hieromtrent door het departement werd aangeschreven, binnen de gestelde termijn geen opmerkingen heeft medegedeeld;

Overwegende dat het gemeentebestuur van RIEMST, dat bij brief dd. 7 juli 1995 hieromtrent door het departement werd aangeschreven, bij brief dd. 14 juli

1995 mededeelt akkoord te gaan met de voorgestelde beslissing;

Overwegende dat de betrokkene de brief van het departement dd. 7 juli 1995, gericht aan het adres Geisterweg 10 te MAASMECHELEN, niet heeft afgehaald voor ontvangst, maar hij niettemin bij brieven dd. 25 en 31 juli en 4 augustus 1995 o.m. het volgende verklaart :

- de gemeentepolitie te Riemst regelmatig controles heeft uitgevoerd, en hij er steeds met zijn gezin aanwezig was;
- betrokkene verwijst naar het arrest van de Raad van State nr. 54.584 dd. 13 juli 1995 waarbij deze de beslissing van de Bestendige Deputatie van de provincie LIMBURG bevestigt tot verwerping van het bezwaar tegen zijn verkiezing als lid van de raad voor maatschappelijk welzijn als ongegrond;

Overwegende dat de Raad van State in zijn arrest nr. 54.584 dd. 13 juli 1995 zich niet heeft uitgesproken over de grond van de zaak, met name de effectieve hoofdverblijfplaats van de betrokkene;

Overwegende dat de betrokkene, die bij brief dd. 10 augustus 1995 nogmaals door het departement werd aangeschreven, ditmaal aan het adres Molenweg 50 te Riemst, bij brief van 25 augustus 1995 bovenstaande argumenten herhaalt, er op wijst dat hij een procedure in cassatie overweegt tegen het arrest van de Raad van State betreffende zijn verkiezing als gemeenteraadslid wegens procedurefouten, en hij dreigt met een procedure in kort geding voor de Raad van State indien het departement zijn voornemen toch zou uitvoeren".

Nog dezelfde dag zendt de Directie van de Verkiezingen en van de Bevolking van het ministerie van Binnenlandse Zaken een afschrift van deze beslissing naar de burgemeesters van Riemst en Maasmechelen om er uitvoering aan te geven.

1.6. Op 8 september 1995 weigert de burgemeester van Riemst verzoeker de eed te laten afleggen als lid van de raad voor maatschappelijk welzijn van Riemst. Verzoekers opvolger wordt als lid van de raad voor maatschappelijk welzijn geïnstalleerd. Verzoeker dient hiertegen een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State (zaak A. 67.141/XII-1950).

1.7. Met een brief van 11 september 1995 deelt het gemeentebestuur van Maasmechelen aan het ministerie van Binnenlandse Zaken mede dat het de beslissing van 6 september 1995 van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken heeft uitgevoerd en dat het verzoeker die dag met een aangetekende brief daarvan heeft verwittigd.

De aangetekende brief van 11 september 1995 waarbij het gemeentebestuur van Maasmechelen verzoeker van de uitvoering van de beslissing van de minister in kennis heeft gesteld luidt als volgt :

"Hiermede brengen wij U ter kennis dat :
- wij de beslissing van het Ministerie van Binnenlandse Zaken met betrekking tot de inschrijving in de Geisterweg, nr. 10 op 08.09.1995 hebben geregulariseerd en dat u en uw gezin in de bevolkingsregisters van Maasmechelen zijn ingeschreven op datum van 31 juli 1994.
- wij verzoeken het gezin Notelaers zich bij de bevolkingsdienst van onze gemeente aan te melden (...) zodat wij de identiteitskaarten van de betrokken personen (gezin) kunnen wijzigen".

Deze brief wordt, na de tevergeefse aanbieding ervan op het adres van verzoeker en de achterlating van een bericht in de brievenbus, door verzoeker niet op de post afgehaald.

1.8. Met een brief van 7 maart 1996 informeert verzoeker bij het college van burgemeester en schepenen van Maasmechelen naar de betekening van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken over zijn verblijfstoestand.

1.9. Met een brief van 29 februari 1996, aan verzoeker aangeboden tegen ontvangstbewijs en door betrokkene in ontvangst genomen op 13 maart 1996, bezorgt het gemeentebestuur van Maasmechelen verzoeker een afschrift van de bestreden beslissing van 6 september 1995 van de gemachtigde van de minister van

Binnenlandse Zaken, alsmede van de brief van 11 september 1995 van het gemeentebestuur aan verzoeker waarbij deze van de uitvoering van die beslissing werd verwittigd;

2. Over de procedure.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker de samenvoeging vordert van de onderhavige zaak met de zaak nr. A. 67.141/XII-1950 waarbij hij de vernietiging vordert van de installatie, op 8 september 1995, van zijn opvolger tot lid van de raad voor maatschappelijk welzijn van Riemst;

2.1.2. Overwegende dat de zaak die verzoeker met de onderhavige wenst te zien samengevoegd, een ander voorwerp heeft en gevoerd wordt tegen een andere verwerende partij, namelijk de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de burgemeester van de gemeente Riemst; dat bovendien het beroep in de zaak nr. A. 67.141/XII-1950 gesteund is op het middel dat de schrapping van verzoeker uit het bevolkingsregister te Riemst geen implicaties kon hebben op de verplichting van de burgemeester van Riemst om hem op 8 september 1995 de eed als lid van de raad voor maatschappelijk welzijn af te nemen; dat inzoverre een uitspraak met betrekking tot de wettigheid van het besluit van 6 september 1995 waarbij de hoofdverblijfplaats van verzoeker wordt vastgesteld -de vraag die in de onderhavige zaak opgelost moet worden- enige invloed zou kunnen hebben op de beoordeling die met betrekking tot de eedaflegging van zijn opvolger in de raad voor maatschappelijk welzijn gemaakt moet worden, het volstaat dat die uitspraak, zoals te dezen gebeurt, wordt gedaan vooraleer op het beroep met betrekking tot de eedaflegging wordt beschikt, zonder het daarom nodig is de twee zaken samen te voegen; dat op het verzoek tot samenvoeging niet wordt ingegaan;

2.2. Overwegende, wat de rechtspleging betreft, dat verzoeker na de laatste memorie van de verwerende partij nog een "wederantwoord op (de) laatste memorie" heeft ingediend; dat de procedureregeling niet voorziet in het indienen van een dergelijke bijkomende memorie; dat het stuk uit de debatten wordt geweerd;

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat de Raad van State, beschikkende op het annulatieberoep gericht tegen het besluit waarbij de minister van Binnenlandse Zaken overeenkomstig artikel 8 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, uitspraak doet over de inschrijvingen in het bevolkingsregister, niet de bevoegdheid heeft om in de plaats van het bestuur vast te stellen waar iemand daadwerkelijk zijn hoofdverblijf heeft; dat ambtshalve moet worden vastgesteld dat het beroep niet ontvankelijk is in zoverre het ertoe strekt te laten vaststellen dat het gezin van verzoeker niet in Maasmechelen maar in Riemst verblijft;

3.2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep buiten de termijn van zestig dagen, voorgeschreven door artikel 4, derde lid, van het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, werd ingediend; dat zij uiteenzet dat verzoeker met een aangetekende brief van 11 september 1995 door het gemeentebestuur van Maasmechelen in kennis werd gesteld van de uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken, dat deze kennisgeving de beroepstermijn heeft doen ingaan en dat het beroep meer dan zestig dagen later werd ingesteld; dat de verwerende partij hierbij doet gelden

dat verzoeker de aangetekende brief van 11 september 1995 weliswaar niet in ontvangst heeft genomen en niet heeft afgehaald op het postkantoor, maar dat zulks niet belet dat de beroepstermijn is ingegaan en dat verzoeker overigens op 8 september 1995, bij de installatie van de raad voor maatschappelijk welzijn, kennis kreeg van de bestreden beslissing, zodat hij kon vermoeden dat spoedig een betekening zou volgen; dat de verwerende partij voorts nog opmerkt dat het gemeentebestuur van Maasmechelen de bestreden beslissing op 29 februari 1996 opnieuw aan verzoeker ter kennis heeft gebracht, deze op 7 maart 1996 daarop schriftelijk heeft gereageerd en dat het gemeentebestuur op 13 maart 1996 nogmaals een betekening heeft verricht, welke tweede en derde betekeningen echter geen nieuwe beroepstermijn hebben doen ingaan;

3.2.2. Overwegende dat verzoeker repliceert dat de aangetekende brief van 11 september 1995 door hem "nooit ter notificatie werd bekomen"; dat hij voorts verwijst naar de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, krachtens welke documenten waarbij beslissingen met een individuele strekking ter kennis worden gebracht aan de betrokkene, de eventuele beroepsmogelijkheden, de instanties bij welke het beroep moet worden ingediend en de geldende termijnen dienen te vermelden, bij gebrek waaraan de verjaringstermijnen geen aanvang nemen;

3.2.3. Overwegende dat de bestreden beslissing de individuele rechtstoestand van verzoeker regelde en hem derhalve, overeenkomstig het door verzoeker ingeroepen artikel van het procedurereglement moest worden aangezegd; dat die aanzegging slechts beantwoordt aan die bepaling indien zij toereikende informatie verstrekt over de precieze inhoud en draagwijdte van de betekende rechtshandeling, wat inhoudt, weliswaar zonder dat zij

die beslissing in extenso dient over te nemen, dat zij alle voor de betrokkene relevante gegevens bevat;

Overwegende dat uit de bewoordingen van de aangetekende brief van 11 september 1995 blijkt dat verzoeker enkel in kennis werd gesteld van de uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken met betrekking tot de inschrijving in de Geisterweg 10, niet van de beslissing van de gemachtigde als zodanig; dat over de precieze inhoud en meer bepaald over de voornaamste motieven van die beslissing geen informatie wordt gegeven zodat, ook als verzoeker die brief was gaan afhalen op het postkantoor, hij niet de vereiste kennis zou hebben gekregen van de bestreden beslissing;

Overwegende dat aan verzoeker pas bij brief van 29 februari 1996, door hem in ontvangst genomen op 13 maart 1996, de volledige tekst van de bestreden beslissing werd bezorgd; dat, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij beweert, uit de gegevens van het administratief dossier niet kan worden afgeleid dat verzoeker met een brief van 7 maart 1996 heeft gereageerd op een brief van 29 februari 1996, waarvan ook niet blijkt dat deze aangetekend werd verstuurd; dat uit die gegevens enkel blijkt dat verzoeker op 13 maart 1996, door overhandiging, een afschrift van de bestreden beslissing heeft ontvangen; dat het beroep werd ingesteld minder dan zestig dagen nadat die kennisgeving aan verzoeker werd gedaan; dat de exceptie van laat-tijdigheid niet opgaat; dat aldus de vraag of de beroepstermijn wel is ingegaan doordat bij de kennisgeving geen melding werd gemaakt van de beroepsmogelijkheden en de termijnen daartoe, niet moet worden beantwoord;

4. Over de gegrondheid van het beroep.

4.1. Overwegende dat verzoeker ten gronde aanvoert wat volgt :

"Dat de beslissing waarop het onderzoek van de algemene directie van de wetgevingen van de nationale instellingen Ministerie van Binnenlandse Zaken zich steunen, geen correcte weergave zijn van de feitelijke woonomstandigheden van ondergetekenden.

Dat immers reeds uit het buurtonderzoek te Maasmechelen gebleken is dat geenszins ontkend wordt dat ondergetekenden, slechts sporadisch aanwezig zijn te Maasmechelen, en dat de respectievelijke verklaringen van de heer Vos, de heer Vrancken en de heer Jeurissen, respectievelijk werkzaam op de Diensten Bevolking te Maasmechelen en Riemst, hun verklaringen uiten in een politiek onderzoek waaraan zijzelf benoemingen hebben te danken.

Dat immers de heer Weekers, gemeentesecretaris te Riemst, geenszins aanduidt dat de heer Notelaers Christiaan niet zou woonachtig zijn te Riemst-Vlijtingen en dat hij dan als hoofd van de administratie ongetwijfeld de belangrijkste en definitieve stem zou zijn om een verklaring desbetreffende in alle objectiviteit af te leggen.

Dat de inspecteurs tijdens hun rondgang vaststellen dat er slechts bescheiden meubilair aanwezig is, een lage electriciteitsrekening, telefoonapparatuur welke kan overgeschakeld worden naar Geisterweg 10 te Maasmechelen, geenszins betekent dat de heer Notelaers Christiaan en zijn gezin, elders zouden woonachtig zijn.

Dat de eenvoud van inrichting een persoonlijke aangelegenheid is welke geen enkel objectief gegeven vormt voor wat betreft woonbaarheidsvereisten.

Dat zowel kleding alsmede alle meubilair aanwezig zijn om een gezin te vormen, zoals gedaan wordt door ondergetekenden.

Dat de verklaringen van mevrouw Brabants, volledig uit hun verband zijn gerukt, daar waar zij verklaarde wegens de aanleg van een verwarmingsinstallatie, inderdaad een aantal huisraad werd overgebracht naar hun tweede woonst, welke echter niet hun hoofdverblijfplaats is, te Maasmechelen, Geisterweg 10, en tijdens de uitvoering van de werken inderdaad meer dan gebruikelijk klederen op- en weggehaald worden ter beveiliging van deze goederen, en zeker bij de uitvoering van dergelijke werkzaamheden.

Dat derhalve het volledige verslag van deze inspecteurs, tot stand is gekomen binnen een politieke afwikkeling van de gemeenteraadsverkiezingen te Riemst, en dat ingevolge deze beslissingen welke thans pas op 13.03.1996 aan ondergetekenden zijn ter kennis gebracht, de ondergetekenden, Notelaers Christiaan, Brabants Elisa, Notelaers Estella en Notelaers Christiaan en Brabants

Elisa qualitate qua de minderjarige Dirk Notelaers, zij dan ook terecht beroep aantekenen opzichtsens deze beslissing, zeer in het bijzonder, de beslissing welke initieel genomen werd op 06.09.1995, waarbij de heer Christiaan Notelaers, Elisa Brabants, Estella Notelaers en Dirk Notelaers, dienden te worden ingeschreven te Geisterweg 10, Maasmechelen";

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord geen bijkomende gegevens of argumenten aanvoert; dat hij in zijn laatste memorie betoogt dat de bevolkingsinspecteurs op onwettige wijze gegevens hebben verzameld zoals onder meer opvragen van telefoongegevens op grond van de artikelen 16 en 21 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende het bevolkingsregister en het vreemdelingenregister, hetgeen echter strijdig is met artikel 111, 3 en 4, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, door het plegen van woonstschennis en het opstellen van valse verklaringen; dat verzoeker betoogt dat het onderzoek ook onregelmatig was omdat hem geen inzage in het dossier werd verleend en hij zodoende geen tijd had om bepaalde gegevens na te gaan en dat de klacht daartegen ingediend de administratieve procedure heeft geschorst, dat de omstandigheid dat de telefoonaansluiting te Riemst op naam van verzoekers broer stond te verklaren is doordat deze het sociaal tarief genoot, dat de gegevens inzake watergebruik medegedeeld door de VMW onjuist zijn en dat de gegevens omtrent het stroomverbruik te Maasmechelen nooit werden opgevraagd; dat verzoeker ook nog aanvoert dat de bestreden beslissing geen terugwerkende kracht kon hebben, gelet op het arrest nr. 47.575 van 24 mei 1994 dat kracht van gewijsde heeft tot een andere beslissing wordt genomen terwijl zulks pas het geval was met het arrest nr. 53.397 van 19 mei 1995 of op datum van de vaststellingen waarop dat arrest betrekking heeft; dat verzoeker tenslotte nog een aantal argumenten aanvoert betreffende het gebonden zijn van de administratie wat de vaststelling van feitelijke

gegevens door een arrest van de Raad van State betreft, of betreffende het niet vroeger optreden van post, politie en belastingadministratie;

4.2.1. Overwegende dat de verwerende partij kan worden bijgevalen waar zij het verzoekschrift interpreteert in de zin dat het de schending aanvoert van artikel 3 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen en van artikel 18 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister; dat die partij echter ten onrechte opwerpt dat het verzoekschrift geen middelen bevat; dat verzoekers betoog er immers in wezen op neerkomt dat het bestreden besluit niet steunt op de rechtens vereiste feitelijke grondslag;

4.2.2. Overwegende dat de voornoemde wetsbepaling ten tijde dat de bestreden beslissing werd genomen als volgt luidde :

"De hoofdverblijfplaats is de plaats waar de leden van een huishouden dat uit verscheidene personen is samengesteld gewoonlijk leven, ongeacht of die personen al dan niet door verwantschap verbonden zijn, of de plaats waar een alleenstaande gewoonlijk leeft.

De Koning stelt de aanvullende regels vast voor het bepalen van het hoofdverblijf";

dat de voornoemde verordeningsbepaling luidt :

"De bepaling van de hoofdverblijfplaats is gebaseerd op een feitelijke situatie, dat wil zeggen de vaststelling van een effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar.

Deze vaststelling gebeurt op basis van verschillende elementen, met name de plaats waarheen de betrokkene gaat na zijn beroepsbezigheden, de plaats waar de kinderen naar school gaan, de arbeidsplaats, het energieverbruik en de telefoonkosten, het gewone verblijf van de echtgenoot of van andere leden van het huishouden";

4.2.3. Overwegende dat de bestreden beslissing de vaststelling van de hoofdverblijfplaats van verzoeker en zijn gezin steunt op de gegevens aangebracht door het onderzoek van verzoekers verblijfstoestand dat door de bevolkingsinspectie van het ministerie van Binnenlandse Zaken is uitgevoerd op verzoek van de auditeur van de Raad van State in het kader van het bij de Raad van State ingediende beroep tegen de geldigheid van de gemeenteraadsverkiezing van 9 oktober 1994 te Riemst; dat die gegevens blijken uit het verslag van 28 februari 1995 van de bevolkingsinspecteurs;

4.2.4. Overwegende dat verzoeker daartegen betoogt in zijn verzoekschrift dat de bevindingen van het buurtonderzoek dat door de bevolkingsinspecteurs te Maasmechelen is uitgevoerd, geenszins de ontkenning inhouden dat verzoeker en zijn gezin slechts sporadisch aanwezig zijn in hun woning te Maasmechelen, dat de

verklaringen die de genaamden VOS, VRANCKEN en JEURISSEN hebben afgelegd, te situeren zijn in het kader van een politiek onderzoek waaraan de betrokkenen zelf hun benoemingen te danken hebben, dat de gemeentesecretaris van Riemst geenszins verklaart dat verzoeker niet te Vlijtingen (Riemst) woonachtig zou zijn, dat de bescheidenheid van het meubilair dat werd aangetroffen in de woning te Riemst en de lage elektriciteitsrekening aldaar niet betekenen dat verzoeker en zijn gezin elders zouden woonachtig zijn, dat eenvoud van inrichting een persoonlijke aangelegenheid is, dat zowel kleding als meubilair aanwezig zijn om een gezin te vormen, dat de verklaringen van zijn echtgenote in verband met het overbrengen van huisraad naar de tweede woning te Maasmechelen ingevolge de plaatsing van een verwarmingsinstallatie in de woning te Riemst uit hun verband werden gerukt, dat het wel juist is dat ingevolge de plaatsing van een verwarmingsinstallatie in de woning te Riemst daar meer klederen dan gebruikelijk werden aan- en weggebracht, en dat het verslag van de bevolkingsinspecteurs is tot stand gekomen "binnen een politieke afwikkeling van de gemeenteraadsverkiezingen te Riemst";

4.2.5. Overwegende dat de Raad van State in zijn arrest nr. 53.397 van 19 mei 1995, oordelend over het al dan niet voldoen van verzoeker op 1 augustus 1994 aan het vereiste van woonplaats om tot lid van de gemeenteraad van Riemst te worden verkozen, met gezag van gewijsde heeft vastgesteld dat het onderzoek van de bevolkingsinspectie duidelijk heeft aangetoond dat verzoeker "in werkelijkheid niet te Vlijtingen (Riemst) maar te Leut (Maasmechelen) woont"; dat de Raad tot die bevinding is gekomen op grond van "de ditmaal minder terughoudende verklaringen van ambtenaren, de bijna-afwezigheid van meubilair en klederen toebehorende aan het gezin NOTELAERS te Vlijtingen, waarvoor de verklaring wordt gegeven dat men aan het werken is aan de centrale verwarming, het zeer geringe gebruik van de

telefoon aldaar, des te opmerkelijker voor iemand die in de gemeentepolitiek bedrijvig is", alsook op grond van de overweging dat "het overlijden van de moeder van Christiaan NOTELAERS, wier verzorging toen zij nog in leven was voor hem blijkbaar een belangrijk gegeven vormde om te bewijzen dat hij bij haar inwoonde, ook in aanmerking moet worden genomen";

Overwegende dat de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken zich met de bestreden beslissing heeft gevoegd naar de conclusies die de Raad van State in de motieven die de noodzakelijke grondslag vormen van zijn voornoemd arrest, heeft afgeleid uit de feitelijke bevindingen van het onderzoek van de bevolkings-inspecteurs; dat indien de gemachtigde van de minister anders had geoordeeld, hij afbreuk zou hebben gedaan aan het gezag van gewijsde van het voornoemde arrest, tenzij dit afwijkende oordeel gegrond zou zijn op nieuwe gegevens die aan de Raad van State niet bekend waren op het ogenblik van de uitspraak van het voornoemde arrest, hetzij omdat ze hem niet ter kennis waren gebracht, hetzij omdat ze nadien werden verzameld;

Overwegende dat de argumenten die verzoeker in zijn verzoekschrift aanbrengt niet vermogen aan te tonen dat er nieuwe gegevens beschikbaar zijn waarmee de Raad van State in het voornoemde arrest geen rekening heeft kunnen houden, maar die voor de gemachtigde van de minister reden moesten zijn om verzoekers hoofdverblijf op 31 juli 1994 niet te Leut (Maasmechelen), Geisterweg 10, maar te Vlijtingen (Riemst), Molenweg 50 te situeren; dat verzoekers argumenten niet meer inhouden dan een eigen appreciatie van de bevindingen van het bevolkingsonderzoek, die afwijkt van de beoordeling die de Raad van State in zijn arrest nr. 53.397 van 19 mei 1995 ervan heeft gemaakt, maar geen nieuwe gegevens aan het licht brengen die deze afwijkende appreciatie zouden kunnen verantwoorden;

4.2.6. Overwegende dat de in de laatste memorie aangevoerde gegevens en argumenten daar evenmin afbreuk aan doen, in de eerste plaats, zoals gezegd, omdat over de feiten zelf de Raad van State reeds met volle rechtsmacht uitspraak heeft gedaan in zijn arrest nr. 53.397 van 19 mei 1995 en verzoeker geen nieuwe gegevens aanvoert die de Raad ertoe zouden kunnen nopen aangaande diezelfde feiten tot een andere conclusie te komen en aldus het gezag van gewijsde van zijn eigen arrest te schenden; dat, meer bepaald, verzoeker thans niet meer de onwettigheid kan aanvoeren van door de administratie gestelde onderzoeksverrichtingen en hij ook niet aangeeft dat zijn klachten bij de gerechtelijke overheden het bewijs zouden hebben opgeleverd van de onregelmatigheid van sommige van die onderzoeksverrichtingen; dat de terugwerkende kracht van de bestreden beslissing tot 31 juli 1994 niet ingaat tegen het gewijsde van dat arrest aangezien dat arrest precies uitspraak heeft gedaan over het voldoen op die datum van verzoeker aan de verkiesbaarheidsvereiste inzake woonplaats en niets de bevolkingsinspecteurs verbood aan de hand van een later uitgevoerd onderzoek tot de conclusie te komen dat verzoeker reeds vroeger moest worden geacht zijn woonplaats niet in Riemst te hebben; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen mei 2000, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.